

ACHTER ● DE SCHERMEN

Thysia Huisman

SENSATION ISLAND

De opnames van een populaire realityshow
ontsporen op een gruwelijke manier...

XANDER

THRILLER

Puck

Op de lichtgrijze vergadertafel voor me liggen knipselmappen over Jim Vos en zijn mediaconcern Vulpo. Het is een aaneenrijging van succesverhalen en dieptepunten, van kijkcijferhits tot zijn faillissement tien jaar geleden.

De hoofdredacteur van *Fundum*, Bart, kijkt me met toegeknepen ogen aan. De vergaderruimte heeft geen glazen deuren – zo min mogelijk mensen mogen immers van mijn geheime opdracht weten.

Bart schuift een kartonnen bekertje automatenkoffie naar me toe en legt even vaderlijk zijn hand op mijn schouder. ‘Heel bijzonder dat je het voor elkaar gekregen hebt om mee te mogen met de crew van *Sensation Island!*’

Ik glim van trots om zijn compliment. Vooral omdat het van Bart komt, want de vijftigjarige met zijn gegroefde gezicht en lichtgrijze ogen heeft zijn sporen verdiend als onderzoeksjournalist. Deze man is twee keer zo oud als ik, en ik kijk huizenhoog tegen hem op.

‘Dank je. Eerlijk gezegd had ik niet verwacht dat het zou lukken.’

Als student Journalistiek dacht ik nog dat ik belangwekkende documentaires zou gaan maken om misstanden te tonen aan de wereld, maar door mijn eerste werkervaringen kwam ik erachter dat reality-tv ook goed bij me past. Ik stortte me er helemaal in, tot ik bij

een producent kwam te werken en de twintig jaar oudere regisseur van het programma dacht dat hij alles kon maken.

Gedurende de hele productieperiode vond hij het de normaalste zaak van de wereld me 's avonds laat seksueel getinte opmerkingen te appen en in het voorbijlopen even zijn handen op mijn billen te leggen. Al mijn collega's wisten ervan, maar niemand durfde iets te zeggen of in te grijpen. Zelfs niet toen ik ten einde raad melding deed bij de bedrijfsarts, omdat ik me op de rand van een burn-out bevond. Er werd niks met mijn melding gedaan en ik had het project op mijn tandvlees afgemaakt. Dat nooit meer, had ik me voorgenomen. Hier moest iets veranderen.

Dus toen er via een oud-collega bij me gepolst werd of ik bij Vulpo wilde infiltreren om daar misstanden aan het licht te brengen, zei ik zonder aarzelen ja.

'Je hebt je goed ingelezen en je hebt de ervaring. Natuurlijk ging dit je lukken,' zegt Bart geruststellend.

'Intrigerende man.' Met mijn wijsvinger tik ik op de foto van mediatycoon Jim Vos. Tijdens mijn research is me één ding duidelijk geworden: deze man komt uiteindelijk altijd weer als winnaar uit de bus.

'O, dat is hij zeker. Jim Vos bepaalt alles. Op alle sleutelposities zitten zijn marionetten. Niets ontgaat hem.'

Bart houdt een foto omhoog van een charismatische, donkerblonde vrouw van middelbare leeftijd. 'Dit is de belangrijkste persoon voor jouw onderzoek: uitvoerend producent Kat de Groot. Zij is de trouwste adjudant van Jim Vos en volgens onze anonieme bron gaat ze over lijken voor *Sensation Island*. Zorg ervoor dat je dicht bij haar komt; waar overschrijdt ze grenzen?'

Zwijgend knik ik. Eerder had ik al een sollicitatiegesprek met Kat gehad; ze legde me het vuur aan de schenen met scherpe, inhoudelijke vragen. Hoe zou ik een ruzie tussen kandidaten vastleggen? Wat waren mijn beste kwaliteiten als programmamaker? Welke gebeur-

tenis uit het afgelopen seizoen van *Sensation Island* was me het meeste bijgebleven en waarom?

Ondanks het feit dat ik het gesprek goed vond gaan, was ik het toch niet geworden.

Totdat Kat me vanochtend ineens belde met de vraag of ik alsnog mee wil naar Maleisië voor de opnamen. Er was op het laatste moment een regisseur uitgevallen. Natuurlijk zei ik meteen ja.

‘Die Kat lijkt me een pittige tante,’ zeg ik droogjes.

Bart laat een schamper lachje horen. ‘Dat is een understatement. Tijdens het vorige seizoen van *Sensation Island* heeft er tijdens de onmenselijk zware openingsproef een kandidaat een hartaanval gekregen. Toen hij samen met de andere kandidaten vierentwintig uur lang een loodzware kist door de jungle moest dragen, begaf zijn hart het door de hitte en inspanning. In eerste instantie wilde Kat zijn hartaanval gebruiken als verhaallijn in het programma, maar toen bleek dat hij in kritieke toestand in het ziekenhuis moest blijven, besloot Kat gewoon een nieuwe kandidaat in te vliegen en alle shots over te draaien.’

‘Heeft die kandidaat het overleefd?’

‘Ternauwernood. Hij is nog steeds aan het herstellen. We hebben contact met hem gezocht, maar hij wil er niets over zeggen. Waarschijnlijk heeft hij een riant bedrag gekregen om zijn mond te houden.’

Opnieuw dringt het tot me door dat ik te maken heb met een krachtenveld dat ik niet moet onderschatten.

‘Ben je zenuwachtig?’ vraagt Bart neutraal, maar zijn ogen staan vriendelijk.

Terwijl ik knik, houd ik mijn blik op alle foto’s en artikelen op het tafelblad gericht. Eerlijk geef ik toe: ‘Zes weken lang op een eiland een dubbelrol spelen vind ik best spannend.’

Bart schraapt zijn keel en haalt een hand door zijn grijze krullen. ‘Luister, voor je eigen veiligheid moet je één ding goed onthouden:

je speelt geen rol. Vanaf nu ben je de nieuwe regisseur bij *Sensation Island*.’

‘Duidelijk. Heb ik op het eiland nog contact met de bron die jullie alle informatie gaf?’

‘Nee, die wil absoluut anoniem blijven. Deze persoon is te bang voor repercussies van Vulpo.’

‘Ik begrijp het.’

‘Oké, Puck. Stuur me om de paar dagen een update van je onderzoek. Altijd via Telegram, want dat is veilig. Dus niet via andere kanalen. En alleen in noodgevallen bellen! Je weet nooit of je afgeluisterd wordt.’

Mijn mond is kurkdroog geworden. Snel neem ik een slok van mijn lauwe koffie.

‘Goed, dan nu de techniek.’ Bart legt een rijtje voorwerpen aan spy equipment voor me neer op tafel. ‘In deze balpennen zit een minicamera verborgen waar je stiekem opnamen mee kunt maken. Zorg er altijd voor dat je de opnamen veiligstelt en naar me doorstuurt.’

Wanneer ik een van de pennen bekijk, ontdek ik een nauwelijks waarneembaar speldenknopje dat de camera moet voorstellen.

‘En dit is een *GSM spybug*, met een simkaart.’ Tussen zijn vingers heeft Bart een apparaatje dat niet groter is dan een doosje lucifers. ‘Wanneer je dit af luisterapparaatje ergens verstopt in een ruimte, kun je alles wat er daar gezegd wordt via je telefoon opnemen of real time meeluisteren. En als laatste nog dit bestandje...’ Hij klikt iets open op zijn laptop. ‘Spyware om op iemands een telefoon of laptop te zetten. Daarmee kun je iemands berichten en mails meelezen.’

Geduldig laat hij me zien hoe je de spyware ongemerkt op een telefoon installeert. Geconcentreerd absorbeer ik al zijn instructies.

Bij het afscheid knijpt Bart kort in mijn hand. ‘Succes, Puck. Onderschat niet hoe pittig het wordt als je er straks op dat eiland helemaal alleen voor staat.’ Zijn ogen staren me indringend aan. ‘Wees alsjeblieft voorzichtig.’